

கதிர்வேற் கவிராயரவர்கள் பாடிய

உயரேழுத்து

சந்தத் திருப்புகழ்

கீர்த்தனங்கள்.

இஃதை

சதாசிவபுரம் கிராமமுன்சீபு

வீரபத்திரய்யரவர்களால்

சேகரஞ்செய்யப்பட்டதை

பலித்திரம் மடாலயம் பட்டத்து

அப்பாவுசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

பட்டக்கார் அச்சுக்கூடத்தில்

திப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

[அணை 2.]

Q26:417

N23.

184428

உ
சிவமயம்.
வெற்றிலை வுற்ற துணை.

கதிர்வேற் கவிராயரவர்கள் பாடிய
உயிமேழுத்து
சந்தத் திருப்புகழ்
கீர்த்தனங்கள்.

இஃதை
சதாசிவபுரம் கிராமமுன்சீபு
வீரபத்திரய்யரவர்களால்
சேகரஞ்செய்யப்பட்டதை
பவித்திரம் மடாலயம் பட்டத்து
அப்பாவுசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு
சேலம் பட்டக்கார் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சந்திரசேகர சந்தராகிய எந்தையாம்
சிவபெருமானுக்கும் மங்கையர் பணியும்
இங்கிதஞான துங்கதனத்து அம்மையாம்
உமாதேவியார்க்கும் நாப்பணமர்ந்து
நீங்காவுயிரென துங்காவிழியென
பாங்காஞ்சேயென ஆங்காங்குருவென

நின்றெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சுப்ரமண்யக்கடவுளின் திருவருட்
பிரசாதம் பெற்ற இந்துலாசிரியராகிய “கதிர்வேற் கவிராயர்”
சுமார் இற்றைக்கு 100-வருடத்திற்கு முன் பாண்டிய நாட்டில்
சைவ வேளாள குலத்தில் ஜெனித்தவர்.

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மதுரகவிராயரென்பாருக்கு இவர்
மருமகனாக வாய்ந்தவர். இவர் சரித்திரம் விரிவாய்த்தெரிய
வில்லை. ஆயினும் சேலம் ஜில்லாவிற்கு பற்பல இடங்களில் பிர
முகர்களெல்லாம் புகழவும் இவர் பாடும் வசை கவிக்கு ஆளாய்
உலோபியர்க ளழியவும் புகழுடன் வாழ்ந்து இறுதியில் ஆத்தூர்
தாலுகா சார்வாய் கிராமத்தில் அக்காலம் பிரபல தனிகரா
யிருந்து வாழ்ந்த வெங்கடாசல நாயக்கர் ஸேண்டுக்கோளுக்
கிணங்கி “தம் சார்வாய் கிராமத்தில்” வந்திருந்த காலத்து
“ஸ்ரீ சுப்ரமண்யக் கடவுளார்” தம்பேரில் உயிரெழுத்து சந்தத்
திருப்புகழும் சைவ கீர்த்தனங்களும் முறையே பாட உத்திர
வான தின்பேரில் நியமத்துடன் அவ் வாக்கிணப்படியே நெல்லி
விருக்கத்தின் மேலிருந்து இவ்வரிய பிரபந்தத்தைப் பாடி
முடித்து இறங்கி வந்தெனரெனத் தெரிகின்றன.

இவர் பேரூர் சுயப்புலிங்கமூர்த்தியின் பேரினும் வண்ணம், திருப்புகழ் முதலியதும் பாடியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அன்றியும் இவர் இயல், இசை, நாடகமென்னும் முத்தமிழிலும் சொன்னயம், பொருணய முதலியவைகளை யமைத்துப் பாட வல்லவராயும், அநேக நாடகங்கள் பாடியிருப்பதாயும் தெரிவதோடு கௌமார விரதியாய் இருந்து வந்து பேரூருக்கடுத்த அத்தனூர்ப்பட்டி கிராமத்தில் சிவாதீனரை நோக்கித் தெரிய வருகின்றன. இவர் இன்னாடு முற்செய்த நற்றவத்திலிங்குற்று பாடிய இவ்வரிய பிரபந்தமானது பக்தி ரசத்தில் எம்மனோரை மூழ்குவிப்பதாயிருப்பதால் இதனை பாராயணம் செய்து முருகனருள் பெற்றுய்வார்களெனக் கோரும்,

தமதன்புடைய,

S. A. வீரணையன்,

வைத்திய பண்டிட்,

சதாசிவபுரம்.

184428

Q26:412
N23

சுதிரவேல் கவிராயர் உயிர் வர்க்க சந்தத் திருப்புகழ் பாடியதை
நாமக்கல் தாலூகா பவுத்திரம் அல்லமாப்பிரபு மடம்
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ வீரசைவம். அப்பாவையரவர்கள்

பாடிய

சாற்றுக்கவி.

(ஆசரிய விருத்தம்).

சீருற்ற வேதகலை பிரம்மாதி தேவரவர்
செப்பரிய சிவநாயகி
திங்கள் முடிகொண்டவள் பொன்னம்மை
[பென்னம்மை]
ஜெயகுவி புகழோங்கு நற்
காருற்ற சோலைஞ்சுழி, சாருவாய், மேவியோர்
கந்தனுக் கடிமை பூண்டோன்
சுதிரவேலனென்று தரு-பேர் பெற்ற கவிராயன்
கனிந்து சொலு மகராஜியாம்
ஏருற்ற உயிர்வர்க்க சந்தகவி முருகனா
மிறை நாம முறுதலாலே
இசைமேவு மறையந்த சிவசமய வத்துவித
வெழிலேறு சங்கமருவும்
நீருற்ற வயல் சதாசிவபுரத்ததிகார
நேய முனிசிப்ப சென்னும்
நேர்ந்த விறல் சைவனும் வீரபத்ரையதாம்
தேடிவெளி யாக்கினனசோ.

இஃது சதாசிவபுரம் கி. மு. வீரபத்திர ஐயர் இயற்றிய, சாற்றுக்கவி.

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.)

பொங்கிய வளமுந் தேவரா லயமும்
புரமெனும் மனுக்களு அமர
தங்கியே ஆத்தூர் நாட்டினில் சார்வாப்
சதாசிவபுரச் சென்னியின் மலையில்
திங்களை யணிந்த சிவனருள் பாலர்
சிறப்புட னவ்விடஞ் சென்று
தங்கவே வந்த சண்முகர் பேரில்
தரணியில் யாவரும் பணிய
செங்கையா லெழுதி செப்பிய கதிர்வேல்
செய்யுளாம் திருப்புகழ் பதத்தை
எங்குமே யாரு மியம்பிய பாடலை
எவர்களும் பாடியே துதிக்க
மங்கள் மாக வானவர் புகழ்
வணங்கியே யாவருந் தேட
சங்கரா வென்று சகலரும் போற்ற
சாற்றினேன் வீரபத் திரனே.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2.	1	திகழ்த்துவ	திகழ்த்தவ
5.	14	சந்ததூ	சந்ததூ
..	20	செலு	சொலு
8.	6	செலு	சொலு
9-வது பக்கம்	13-வது வரிக்குகிழ்	சேர்த்துக் கொள்க	
		புகரங் கொடு உனதிரு காண் மிசை	
		தூவியன் பொறி பணிவர்க நோப் கவி	
		பூருவஞ் செப் ளினைபை சமாரமி டயினோனே	
10.	2	மாகிய	மாகி
..	11	பாலுஞ்	பாவினுஞ்

உ

சிவமயம்.

வேலுமயி லுந்துணை.

வெண்பா.

சீரோங்கு தெய்வ சிகாமணியா மேரம்ப
பேரோங்கு முன்னவனை பீடுற்ற — ஏரோங்கும்
ஞானகுரு தேசிகனும் நற்குகளை நம்முளத்தே
யூன மறக் கொள்வோ முவந்து.

2-வது.

ஐயனே உனையல்லாமலே துதி
செய்யனே பிறதெய்வங்களை — முரு
கையனே யுனை கைதொழு மண்பர்க்கு
மெய்யனே கதிர் வேல் முருகேசனே.

தனத் தனத்தன தானன தானன
தவத் தனத்தன தானன தானன
தனத் தனத்தன தானன தானன—தனதான.

(என்ற மெட்டு).

அகப்பி றந்திடு நாண்முத னுளினி
லுதித்தி டிங்ஊடி தாகிய லோபர்
ளகத்து சுந்துற வேர்படு பாவியர்

நிர்முடர் ௨

அறத் திகழ்ந்திவ ராவர சானவர்
சினத்தை யும்பரி பாவின ராகுள
ரழுக்கு றும்பர வேசைய ராசையி

ஹவாமோ

மகுத்து வம்பெரு மாமுனி வோர்தரு
தமிழ்ச் சொலும்புல வோரடி யாருட
மனத்தி லங்கிய வாழ்கரு ணாகர

குருநாதா

மணிக்க டம்பணி மார்பனே மாமறை
துதித்தி டும்பொரு ளேகும ரேசனே
மறுப்பொ டித்திடு வோனினி யோயுன

திருபாதம்

மிகப்ப ணிந் திட வேதமி ழோதிட
நினைத்தி டும்பொழு தேமயி லேறியென்
விழிக்கு முந்தய வரய்வர வேணுமே

யருளானே

விடத்தை யும்பரி வாயழு தாகவே
புசித்தி டும்சிவ னுருமை பாலனை
விதிக்கி டும்சிறை யோனென வேதிரி

புவிமீதே

தகுத்த ஜெந்தரி தாகிட ஜேகிட
தகுத்த ஜெந்தண தாகிண ஜேகிண
திமித்த குந்தகு தாதிமி தோதிமி
ஜெணுத்த திந்தக தோமென வேநட
மிடுப்ப சுஞ்சிகி மீதுரை நாதனை
திருப்ப ரங்கிரி மேவிய வாழ்வுறு

திமிதோதி

முருகோனே

ஆரண மிகவே மொழிந்தவ ராவது

மாதவ மிகவே புரிந்தவ ராவது

ஆகம கலையா லுயர்ந்தவ ராவது

பலதேவர்

ஆலய மிகவே பணிந்தவ ராவது

மேலவ ருறவா யிருந்தவ ராவது

ஆசில ருளமே குவிந்தவ ராவது

புவிமீதே

தடரண மணிமார் புனைந்தவ ராவது

பூசையின் மிகவே சிறந்தவ ராவது

தாமரை மலரா ளிலங்கின ராவது

வெகு கோடி

தானிதி மணி வீடிருந்தவ ராவது
பானய மிகவே பகர்ந்தவ ராவது
தானுனை யுளமே நினைந்தறி வேர்களை

சிவயோகர்

காமண வடிவா யமைந்த தயாநிதி
பார்வதி புதல்வா சுகந்தமு மேவிய
கானகக் குறமா தணைந்திடு மாசறு

மணிமார்பா

காமனை யனலா யெரிந்திடவே ரதி
மாதுள மிகவே தெளிந்திடவே விழி
காதுள னுனதாள் பணிந்திடவே யருள்

புரிவாயே

வரண முகமா யிலங்கு கணைச
விராயக துணைவா நினைந்தரு பூரண
மாமதி முகவா புகழ்ந்துனை நானுமே
மாசறு மனதா யிருந்திடவே யருள்
நாதிமி யெனவே நடம்புரி மாமயில்
வாகன திருவா வினன்குடி மேவிய

தமிழோதி

முருகோனே

இளகிய மனத்தன் பாயரு ணுதனே
புனைவிட னெகத்தின் பாவினை தேவர்க
ளிதுவரை யினிற் கண்டேனெனை யாளவே நினைவாயே

இருதய மிகச்சஞ் சாரம தாவதை
யறிவது மறிந்துன் பாலனிலே செல
இகபர சுகத் தின் பாவல னாகுமே

குருநாதா

புளகித தனத்தின் பார்வதி காமணி
திரிபுர துணைச்சங் காரிபை பூரணி
புவியினின் மிகுத்தன் பானம னுண்மணி

சர்வாணி

புதல்வனே யுனைக்கண் டாலறி வாகிய
தமிழினின் மிகப்பண் போதுவர் மாமறை
புகலறி நெனச் சிந்தாமணி யாகிய

குமரேசா

மழுவது கையிற்கொண் டாறணி வேணிய
 ர்ருண்மொழி செவிக்கங் கர்யுப தேச்சிக
 மகவென தமிழ்க்கண் பாகிய தேவரீ

ரிருபாதம்

மகிழ்வொடு மனத்தன் பாயுண ராதவர்
 கெடுதலை கொலைக்கங் காவர லாமலே
 மடுநரக கதைக் கொண் டேதில ராவரே

புனிமீதே

பழமது தனைக்கண் டேயுல கேழையு
 மொருநொடி யினிற்கங் கேயுதி வீரனே
 பரரக சிபகந் தாபரி பூரண

மதியோனே

பலபல வனச்சஞ் சாரமதாகிய
 மயில்மிசை யுனைக்கண் காணுவ ராதவர்
 பதிபுகழ் திருச்செந் தூரினில் மேவிய

முருகேர்னே

மம தனில்வினீ யாடிய நாகின
 தாகிய பிறைபத குடி யுமாபதி
 ஈசுர னறுபொறி யாலுரு வாகிய

குமரோச

நவது புகழறி யாதவர் தீயர்க
 ளாடுரணி லுனைநினை யாதவர் பாதக
 ரீனங்க ளிவரென வேதமி ழோதுதே

குருநாதா

பாமர ரிடமதி லேதமி ழோத
 விடாமலே யருள்புரி வாயுனை யானுமே
 பாடிட மன்தினி லாசைய தாகுதே
 பார்வதி திரிபுரை வேணி கல்யாணி
 மனோன்மணி மதிமுக வாணி சர்வாணி
 கபாலி கமலநிகர் பாணி பராபரி

வடிவேலா

யருள்பாலா

காமரு வியகுற மாதனை மார்பனே
 மாமறை முனிவர்கள் பூசித நேசனே
 காசினி முழுதுள ராசைய தாய்வர

நினைவாயே

காரண குருவென வேயவ தாரசு
 ரூபம தெனபரி பூரண மாபிர
 காசித மதிமுக வாச வுலாசனே

எனையாள்வாய்

தாடக ரிசுகரி காமப தாரிசு

ரீரிரி ரிகசரி காவென யாழிசை

சாரசு ஸிகஸ்ய தாளம் விடாமலே

கதிகுட

தாதிரி கிடதக தோமேன வேநட

மாடிய மனுதய ஸூசுத மாமறை

தானது துதிதிரு வேரக மேவிய

முருகோனே

உனதிரு பதமலர் நம்பினேர் யானுமொரு

விசனம தனில்மன நொந்திலா ரீதனியி

லுவகினி லுணைவிட தந்தைதா யார்சொலு

குமரேசா

உதிதிரி பிறையணி செஞ்சடா தாரியருள்

மதலைய தெனவரு கந்தனே ரீயுமென

துளமதில் குடியென வந்துவாழ் வானதருள் புரிவாயே

தனதன தனதன தந்ததா தானதன

தெனவுமே தமிழ்சொல் சந்ததா லோதபதர்

தனி.லுன தருண்மிக தந்ததா லாதியினி ளருணைசன்

தனதன தனாவென வந்ததால் பாவுரைசெய

தனனென திடமன தெத்தநூ லோதினது

சரிசரி யெனவுமே வந்தபா லோதினது

மகிழ்வாயே

கனகுழ லழகிய மங்கைமீ தாசை நிதி

மிசைசெ.லு மனதுல கெங்குமே ஞானநிதி

கதிர்மணி குகன்மிசை தங்கினு லாசிலர்க

ளறிவோரே

கனகம தனி.லொளி தங்குமா தோகைமயில்

மிசைவரு பொருளுனை செங்கையா லாரொருவர்

கசடற குனிவர்கள் சங்கமா மேலவர்கள்

பணிவோனே

தினதின தரிகிட தந்ததா தாதிரி

தகதக தரிகிட தந்ததா தானாத

நிகுதகு திமிதிமி தந்தா தாதிமித

திம்தோதி

தகுதிமி தரிகிட தந்தஜே ஜேதனாத

தொகுதொகு தொகுதிமி தொந்ததோ தோதிமித

திமிதக திமியென குன்றுதோ ராடல்புரி

முருகோனே

184428

ஊழியி லு தித்தமெஞ் ஞானக்ரு பாகர
நீயுமே மிகத்தய வாயெனை யாள்வதை
ஊழென மறைப்பொரு ளோதுதே யாதரி யருளோனே

ஊழென மணிப்புய நாகிய காரணந்
னீயெனத் துதித்திடு வேரடி யார்களில்
தூழென வெதித்தவ ராவிச மாமடி டயிலோனே

ஆழியி லுடைப்புவி யேழையு மேவல்
மாயொரு நொடிக்குனே மாமயிலேறியே
ஆறிருநி ழித்தய வாரிதி வேனென வருவோனே

ஆகமக லைக்கறை மாமறை யோதிய
நாதனே யுனைப்பணி வோருள மேசடி
யாயறு தலத்தினி லேயுறை வோனென தமிழோதி

வேழம தனப்புவி மீதினி வியானுள்
தாதா வுயிர்த்தவ னானது மாலை
விவேகம தெழிற் று பாவல ராய்க்மே நிறைவாக

வேபெற மனத்தய வாயருள் வாழ்க
திஸ்வரி யறத்திகல் யாணிசர் வாணசர்
வேஸ்வரி மதிச்சடை வேணிம னோனம்னி யருள் பாலா

வாழிய கெனப்படி பூரண மாமதி
போலுல கதிற்பிர காசித் ஞானமே
வாசனைமிருத்திடுநீபு யாசல குமரேசா

வாரண முகத்திச கோகர காரண
தேவனே மந்தத்தவ தாயக ரூபனே
வாழியப் பித்ததிர் சொலையில் மேவிய முருகோனே

எருக்கு தும்பையை முடித்த செஞ்சடை
எழிற் பெ ருஞ்சுவ னுபதேசா

எனைச்ச கற்கனி லுனைப்ப ணிந்தவ
னெனச்சொ லும்படி யருள் பாலா

மருக்கொ முந்துமல் லிகைச்சு கந்தமு

மலர்க்க டம்பணி

மணிமார்பா

மனத்தி லன்பொடு குறக்கு லந்தரு

மணித்த னந்ததை

யணைவோனே

உருக்கி லுப்பல மிகுத்த சிந்தைய

ருலுத்தர் வஞ்சக

ருறவாமோ

உளத்தி லுந்தனை நினைத்து பைந்தமி

முரைத்த னைந்தர்க

ளடியார்கள்

திருக்கு சிந்தையை யறுத்து நிற்பதம்

செலுத்து சிந்தையை

யருள்வோனே

சிவக்கொ முந்துமை யருட்கொ முந்தென்

திருப்ப ரங்கிரி

முருகோனே

எனலி லேகடு வாயெழி லாய்பர

ணைபிகை லுலொரு

கவுண்வீசி

எல்ல பாவினி தாய்சொலி பேதனி

யோயுரை மாதிரை

யணைவோனே

மாறல மாதிரி வேணிய னாருமை

மாமக வாகிய

குமரேசா

மாரணி யாரம தாயணி மாடிய

மாதவ னார்கிரு

மருகோனே

பானல மாயினி தாகிய தேனென

பாடல வாய்சொலி

முழுலோபர்

பாலலை யாதெனை யானவே நீவிழி

பாரிது வேளையில்

வடிவேலா

நீநலதே கொடி யோருந வாயெனை

சேரவி டாமலை

யுனைநாடி

தேசுற பூசையி லாசைய தாயருள்

சேரலை ரேவிய

முருகோனே

ஐயம்புல னுனதொடங்கிவி சாரமோ

டஞ்சிய லோபரை

புறவாடி

ஐந்தரு பூரண சுந்திர மாமுக

வைங்கண வேளென

வெதுவாய்நன்

இன்பம தாமது ரம்பெறு பார்வையி

சைந்திட வேசெலி

பொருடேடி

இன்சொலின் மாதாச்சு கம்பல வாய்மகிழ்

வென்பதி னுலுட

லழியாதே

நின்பத மேபணி யன்பதிலே யொரு

நிந்தையி லாமலே

யருள்வாயே

நின்செய லேயலா லென்செய லேதுநி

ணைந்தில னேயினி

யெனையான்வாய்

செம்பொனின் மேருரை சம்புச தாசுவ

செஞ்சடை யிரை

குருநாதா

செம்பது மாசன மும்பல வா||றை

செந்திரு வேரக

முருகோனே

ஒன்றினு லேவசிய வென்றினு லேகனமு

மொன்றினு லேபகைகள்

பிணியோடல்

ஒன்றினு லேகொலைக னொன்றினு லேவிரக

பொன்றினு லேயசைவி

லருளாதி

என்றுகூ றுற்றய நினைந்துபூ தூவியென்

தெந்தையே நீதுணைய

தெனையானே

என்றுநாற் பாவுரைசெய் தன்பரா ரோர்மனதி

லென்யவாழ் வானதருள்

புரிவோனே

கன்றுதா னைகதா வுங்கண லேபசுவ

கண்டிரா தேபுலகி

வதுபோலே

கந்தவே னொயினது சிந்தைதா னேபிகவு

சந்துநீ சேயர்கள்முள்

வருவாயே

குன்றுநே ரானதர விந்தநே ரான்தன

சும்பநே ரான்முலை

மணியாலே

சும்பலாய் வேடர்மிசை யன்புகூர் வானுலகு

குன்றுதோ ராடல்புரி

முருகோனே

ஓசை யின்கட லரியணை யாவினே

மீதி லுர்நுயி லுவனளி னுசன

வோதி மன்கணி லரியவோ னுதர

னுபதேசர

ஓத ருங்கலை சதுர்மறை யோர்பல

பாசி னஞ்சொலு மவருட லாஸிய

தோமெ னுஞ்சர வண்பவ னுகிய

சுமரேசர

சூசை யின்கனி ஷுமிசு சீரணை

சூழி டத்தலை யாகன வை வேல்விடு

புனி லம்புய மலரிணை பாணிய

னெனவோதி

ஆசை யின்பிணி கொடிதுள தாகிய

பாச மென்றுல கினிவறி வாரிலே

யாச லர்புல னுனதரு ளாப்பணி

புளதாமர

ஆக மங்கனி லுணைவிட வேறொரு

மெவ னுஞ்சொன தலைநிச மேயெனை

யாள ஷுங்கனி ஷுமிமதி வேநினை

புவிமீது

ஹைசை யின்கனி விலையினில் விழுகுவ

ரார ளம்பெறு மவர்மிசை பாசொலி

வேடை பென்பதி லுருகலி டாமலே

யெனையாள்வாய்

ஹையி லங்கிய சமுதூப லாபல

கோலை யங்கிரி யதனிலே மேவிய

வேனெ னுங்குச னெனவடி வேல்ணி

முருகோனே

ஓள னவெய்தி ரிள்கந மீது னைந்தொரு

கனிதனை ஷுவிபுலி பாலெ ரிந்தனை

யவள்சர மிராபெய்நி போத முத்திய

மணலாதி

அனலது சுடுமென் கூற வஞ்சின
 முதிரலே பிரசன மாகிய யுத்தம்
 ளறித்தி னெடுபொரு ளேயறிந்திடு
 சிவன்குரி பிறையணி லேணி சுந்தரி
 மொருகுழை விமலிகல் யாணி சங்கரி
 சூரிபுர தகனிக பாலி யம்பிகை
 இமையவ னுதவிய மாநி வங்கினி
 யுமையவ ள்மலிமெஞ் ஞான மின்கொடி
 திருபுர தருமணி சாலி தந்தநுள்
 கவைமலை தினவன பாலி லுர்ப்பர.
 னாதினமிசை யிரிதுள பா னுஞ்சொலி
 கரமதி லொருகவண் வீசு பைங்குரு
 கலிசகி றொன்கொடி காவ லுர்புரி
 மடமயி லெழிலுள பூர்ண சந்திர
 கலை முக குறமக லேய ணைந்திடு
 சுவைபன பணிகலை யார னாங்கினை
 யுலகினி விதுபெரி தாமெ னுஞ்சொலி
 லுருமதி புரி வர் கைசு முங்கன
 சுபமது பெறகதிர் வேல நும்பன்
 னிருகவி சொன்னெனை யான்வை யுன்றனை
 துதிசெய கதிபநு ளாவி னன்குடி

குமரேசரி
 திரிசூலி
 குகவேணு
 விக்னோரீட
 க்னிமார்பா
 விஜயாமோ
 முருகோனே

உ

சீர்த்தனை.

(இராகம்—ஆனந்தபைரவி).

பல்லவி.

அனுக்கரகன் செய்வாய்

எந்தன் மீது தயவுசெய்து

அனுக்கரகன் செய்வாய்

அநுபல்லவி,

மலுக்கிங்கி நீயெந்	தனக்கிரங்கியே யருள்
மால்முருகனே வடி	வேல்முருகனே குற
மாது தெய்வானையை	மகிழ்வொடு தழுவி
கரிதலனுள் திருந்	கழலினை அதுசெய (அனு)

சுரணம்.

ஜெதமதி லுந்தனிநு பாதம் பணியவே
சுமரசருணமெஞ்ஞான போதம் இன்பசுக
கபமுங்கரிவி நேரதம் தருமென
சொல்லுங்கலைகள்சுதுர் வேதம்
பாருய்நின் வரப்பிர ராதம்
மிகவுந்நைந்தமிழ்ந் தேதம்

பகர்ந்திடக்கொடு

பலவினைமுழுதுமே

தகர்ந்திடச்சிவ

சாஹஸ்பவநா

(அனு)

வந்தனைசெய்துன்னிறின்படாய்த்துதி செய்யும்

மைத்தருக்கல்லோவி வேகம்

சுந்தைமகிழ்ச்சிகன போதம்

செல்வமுண்டாகுவஞ்ஜை தேகம்

சுந்ததம்புகழ னேகம்

வந்துசெயுமிந்தா போகம்

தந்திநி பொருள்

ஷண்மொரின அமுன்

வந்திநிபொருள்

வனச்சிவஹரஹர

(அனு)

சங்கரனுமையுதவு பாலா கதிருள்

தண்டை சிவப்பு பணிந்த காலா மதியுள்

வேங்கய முகத்தினைய சிலா கதிர்

வேலன்முநிந்நக வ ந்லா

செங்கையணி வடிவேலா
பங்கயன்றனக்கு மேலா
தேசிகனெயென சிவனிடமேயுப
தேசிகனெனவளர் சிவசிவ ஹரஹா (அனு)

(இராகம் — கல்யாணி.)

பல்லவி.

ஆறு முததெய்ய மே யுணைதம்பினைன்
ஆறுமுத தெய்வமே

அநுபல்லவி.

வேறுவினை வரிலதைக் கூறு செப்திவிவாப்வடி
வேலவே குணசிலனை யுமை
பாலனை யனுசுலனை ஹரஹா (அனு)

சரணம்.

தஞ்செமென்றனைத் துசிக்கும் சேயே நர்க்கும்
காய்தந்தை குறு தெய்வம் சீயே
வஞ்சம் செப்பாதென் முன் வாயே வந்து
மனமகிழ்ந்தனை நகரம் பாயே
சஞ்ச மலரி லுறைவஞ்சி பொன் மருகனை
நின் செய லெனவும் ப்ரபஞ்ரமசில் மகிழும் (அனு)

சிக் சீர மாமயில் வீரா தெஜ
செங்குமா குரசும் மாரா சங்கரி
பக்திர நாளி முன் னேரா யாநம்
பாமனருஷங் குமாரா

சத்தியதாசிய வெற்றியுள் வேலைப்ர
சித்தமகாபணி நகத்தனனாகிய (ஆறு)

பதியன் சிவகுரு நாக குரு
வற்றி தெய்வனை சமேகா முத
மாறபுமுழிப் பொற் பாதா அன்பர்
முத்தமிழ்ந் கருஞர் ப்ரந் யாதா

புதிய வடுவெதன மதுர மெழுகு
கதிர் வேலனனு தினந்துதி செய்பமகர

(ஆறு)

(இராகம்—பிலஹரி).

பல்லவி

இதுவே சுவாமியையா

தயவு செய்ய

இதுவே சுவாமியையா

அநுபல்லவி.

கிதியல்கை முனிந்த மெய்யா முருகையா (இதுவே)

சரணம்.

மனதின் துறைகளோட மனம்மா தென்பங்கில்நாட
நிலைக்கெய்யாநற்குகூட நின்றமேல் கவிதைபாட (இதுவே)

தஞ்ச மெய்யன்புப்பிராண சஞ்சிவி நீதயவு தோண
வஞ்சமென்ன இன்பம்பூண மகிழ்ந்தநின் பாதங்காண
(இதுவே)

வாடினேன் வறுமையாலே வருந்தினேனே தேவனைப்போலே
பாடினேன்பார் கதிர்வேலே பார் கருணையங் கண்ணிலே
(இதுவே)

(இராகம் புன்னக தோடி).

பல்லவி.

சுமாரைகலைவிருக்க யாராரு

பகைவந்துனை

மென்செயலாகுஞ் சொலுவாய்

நெஞ்சமே யஞ்சாதே

அநுபல்லவி.

காராரும்பூங்குமல் வள்ளிகயமின் கொழுனன்பதமே

கடிமென்றனு

தினமுந்துதி

செயவுத்துய

ரகலும்பிணி

விஸ்குங்கலி

துலையும்பவ

ஜனனந்தனை

பிழையென்றி

(சாரா)

சரணம்.

சத்திய முங் ஸ்வேபுணர்வுர் கர்மமும் வீடாதே
தையலர் மேல் ஸ்வயம் ரொண்டு தயங்கியே கெடாதே
பக்திமான் கலேத்துறத்தி பாவியர்க் கிடாதே

பகையும் பழிபவமும் புலைபயமும் பெறுஜெனஞ்சிவ
முருகன்றனை தொழுதுங்கதி யடையுற்படிநிலைகண்டறி
(சராறு)

மாதாபிதா குருதெய்வத்தை மறந்து யிகழாதே
மலைவிடுக்கள் கிரவியத்தை வாழ்வை மகிழாதே
குதுவஞ்சர் மீதிற்கவி சொல்லி புகழாதே

சுமமும் பெரிதல் சந்தன காபம் பெரிதல் சந்தனை
மிகவர் பெரிதென வுஞ்சனி 'மேசர்' லிரின்பமே
யடையுங்கதி (சராறு)

சத்திவேலா னென்று சொன்னால் கலங்குமே லின்னாதி
கனிகாள் மேகமென்றால் புனியினில் யார்நி
சதுர்வரைகள் புசுமும் குருசாமிதனைத் தேரு
தகஜந்தரி கிடஜெந்தன தகடிங்கென நடனம்புரி
சுவசங்கர னுரையுந்தரு புதல்வன்றனை தெதியென்றிரு
(சராறு)

(இராகம் காம்போதி).

டல்லலி.

உனது பத மலரை மனது னினைந் தவர்க்கு
ஊழ் வினை யனு காநே (உனது)

அநுடல்லலி.

அனமியை யேறிய அபனைச்சிறையில் வைத்த
ஐயனை மெய்ப்பொரு ளாகிய தெய்வமே
தனதுடனே யனு தினமும வேல்முருகனை
தான் கதி எம்மை ரகசிப்பா பென்றே யொருகரம்

சரணம்

முருகனை சிவசரவண பவனே தய
 முகவனுக் கிளைய நாதா ஹரி
 முருகனை யமர்கள் சிறை தணித் திடும்
 சுப்பிர மணிய நெனும் பிரக்கியாதா
 அறுகுதும்பை கொன்றை யணிசிவனருள் பாலா
 அசுரர்கள் குலங்களை யறுத்திடும் வடிவேலா
 உருகுமடி யார்களை மகிக்கு மனுசுலா
 ஒலிசிலம் பெருதன்னை யணியுப்பொற் காலா (உ. ன. ம)

தேசத்திற் கண்கண்ட தெய்வ நீளன்குல
 தெய்வமுந் நீ யாதலாலே ஆசா
 பாசத்தி லகப்பட்டு பிரியர்வைத் துந்தனை
 பாடினே னெருக்காலே
 வாசவ நமர்கள் முனிவர்கள் தொழுதானே
 வணங்கு தற்கெளி தரபோ
 முனிதருந் தின் னானே
 நேசமாய் சிவனுய் தேசிகஞ் செவ்வானே
 நித்தியா நந்தபரி சுத்தனே னனையானே (ம. ன. அ)

காகலா லுனைத்தேடியே வேதவிபாசனங்
 காசிபன் கோசின் தானே செய்த
 மாதவத்தி னுலஸ்வேர ஆதிசுப்பிர பலாநா
 மகிமையென் சொல்வேனே
 சாதியின லென்ன விவேக மகினை
 சமரச குணத்தின லுய நவர் மென்மேலே
 ஒதுதலாலு மொண்க்கனிக் சுதிர்வேனே
 உகந்து மகிழ்ப்பாய் மனமகிழ்ந்துந் துன்பானே (உ. ன. அ)

(தருவு—இராகம்—காபி.)

பல்லவி.

ஊழினினைக் கனிந்தந் தந்தான்வந்து ன் னுணையல்லா
 லுலகத்தி லொருதெய்வ முன்

அதபல்லவி:

தாழ்வினை யகற்றிப் பே வாழ்வினை பத்தநூற்

சம்பரங்குடனினே தின்பதமெ தெரி

தனங்கண்டிநு தவங்கொண்டன

தினஞ் சிந்தையில் நினைத்தன்பர்கள்

தமையுமதி லமை யதுவந்து சமை

மணி பநஞ்ஞை மடிகல்வினை

(ஊர்)

சரணம்.

உனது கருணை விலாசம் தங்கின லீபர்க

பாஸகத்தில் சீவருப தேசம் தேசகலை சற்றார்

மனது வருமோ உத்தேசம் பெறாமல் கனி

வழுத்துவதும் பிரயாசம் ஆகலா லுன்றன்

தனதுஞ் செயலும் பாதம் பம்புந் தயங்குதுதி

தனையும் பன்னிநு லெலும் தனையும் காட்டினே னது

சகந் சந்ததி எனும் பைத்திமிர்

ரொலுந் தந்திர விதந் தந்தநர்

தனம் பெரிதென மனத்தனிலென

கனந் தருமனு தினந் தரணியில்

(ஊர்)

உலகத்தில் பலபல பேதல் ஜென னபெருந்

துறைப்பது கடப்பகனீகம் ஒநார்க்கொநவர்

கனகத்தை எழுப்பும் விரோதஞ் செய்வதல்லால்

கனவில் நினையா நுந்கன் பாதந் தனை நின்றது

சநிந் சஞ்சல மெனந் துன்பமே

யடைந் துள்ளினே நினைந்துன் சிநுபை

நகிபெறு உன தாகி

தொய வசன் பாகி

கனில் கயா ரித கொடி அன

(ஊர்)

சாணியில் புரட்டி பாங்கோதி எதுஞ்சிவ

சம்பரங்கு உத்தன் விடிகி யணிந்தவற்கு

பரண ஜெனன வியாதி யகலும் நின்
மகிமை சொல்வேனா லோதி கதியடைந்த
அருணாகிரி நாவில் வருங் கவிதையைப் போல
அருள் செய்யுங் கதிர்வேல விருதயந்தனில் மேவி

அவந்தத்தவ மிருந்துந்தனை
நின்றதன்பொடு பணிந்தன்பர்க
வகத்தவி லுறை சுகந்தனை யது
முகந்தரிசனை ஐகந்தனில் கொடு

(ஊழ்)

(இராகம்—சேஞ்சுருட்டி.)

பல்லவி.

எல்லா முனது செயல்வல்லா லுலகிலுண்டோ
வில்லார் களாபமேறும் வல்லாசு வடிவேலா

(எல்)

நல்லார்க் காவதும் பொல்லார்க ளாவதும்
கல்லார்க் காவதும் வல்லார்க் காவதும்

(எல்)

வாழ்வதும் புனிதனை யாழ்வதும் வறுமையால்
தாழ்வதும் சொடுகினை சூழ்வதஞ் சிவன்செயல்

(எல்)

நாடுவதும் பொருள் தேடுவதஞ் சம்ப
கூடுவதந் தமிழ் பாடுவதார் முதல்

(எல்)

சீமென்பது மஹான் மென்பது மாடு

மூல மென்பது கதிர்வேல னென்பதுத் தாழ்

(எல்)

(இராகம்—சங்கராபரணம்.)

பல்லவி.

ஏழைக்கிரங்குத் தொல்வ நீயே உலகமதில்
வேழ முகர்க் கிளைப வேலா யுமை பாலா

இவ்வேளை யிலெனை

பாளவே கிளைஞவாப்

(எனை)

அறுபல்லவி.

நீதந்தெரிந்துஞ் சதூர் வேதந் தெரிந்து பான
போதந் தெரிந்து மின்ப நீதந் தெரிந்தென் பான்

நின் பதமே துதி யன்பலவே தெதி

(எனை)

சரணம்.

தேகமெடுத்தார்லரி வாகம் பெறுதல் சிவ
யோகம் பெறுதல் நல் விவேகம் பெறுதல்
சந்திரரோகம் னருஞ் சிறுபாகர

(ஏழை)

தரலம் புகழுங் சுதிர் வேலன் டாமிந் புனைந்த
கோலாகல் பீரபெனும் பாஸகப்ரமணிய
சரவண பவநம் ஹரஹர வெனதுதி

(ஏழை)

(இராகம்--சௌராஷ்டகம்)

பல்லவி

ஐயா முருகையா நீயே
மெய்யா வக்களுள் செய்வாயே

(ஐயா)

அநுபல்லவி.

ரெய்யான் மருகா சண்டுகா
தேசிகா ஜெக ரகூகா

(ஐயா)

சரணம்.

பைரவம் பூண்டசிவ பரமனருள் குரு
பரமன உணைதுதி செய்யவு நினைந்தேனுந்தன்
திருவடி சுகிபனில் மறுபடி கெடாநிலை
துய்யனை எர்கன் மனது

துபரமெய்வது நயமல் புவிநிலில்

(ஐயா)

சூது வஞ்சகரைப்பாடி அகமில் எனவுமே

பகமில் மகிழ்வொடு

ஒதுகிறேனின்? து தமி

முன திருதப மதில் நினை வனை யடுமைகொள்
பொது முர்ச்சகக் கெல்லாம்

புரமுமே யறிவுள் சகமதில்கிப

(ஐயா)

மாயன் சடவுனை வருபொருளினி

மணிபொரு பொருளை உமை

பாலனை வே யுகில்

(ஐயா)

பதருவ நிகபர சுகமது பெற கதிர்
வேலனுந் தமிழின் கீதம் வெரு
நயமொடு சொலவுமே மகிழு டன்

(ஐயா)

(இராகம்—தோடி.)

பல்லவி.

ஒருதர முன திரு சரணத்தனை நினைந்தால்
மறு ஜென்ன மில்லையே முருகையா

அநுபல்லவி.

அருவெ னைம் மெஞ்ஞான பொருளெ னும் பரப்பிர்ம
சுருப னெனுஞ்சிவ சரவண பவவென்றே (ஒரு)

சரணம்.

காமுலைதன் நழ்நி யலைத்தென்ன சாரம்
கைநோக மெய்நோக கால் நோகவே கோரம்
பாடு படுவதல்லால் வேருபகாரம்
படையார்க ளுழ்வை நம்பாம லென்னேரம்

(ஒரு)

மாதர்க ளாசை லையதி னுலே
மயங்கி யுடல்கள் மெலித்தொருக்காலே
வாதனை யடையாம லறிவுனார் போலே
வந்தனை செய்தஞ் செழுத்தோதி யன்பாலே
ஐம்புத்தோ ரசூரப் பொருளெனவே போதி
யம்பினை தருங் கருணைநந்த ஜோகி
சம்புலே யன்புவைத்துந்தன் விபூகி
தானணிந்தே கதிர் வேலன் றாமிழைகி

(ஒரு)

(இராகம் - மத்தியமாவதி)

ஐம் நமவென்ற மெஞ்ஞான கிருபாகரா
ஆம் நமவென்று சுருபா லென்றேதும்
ஆன்பர்க்கரங்குந் தெய்வஞ் சம்போ சதாசிவ

(ஐம்)

உராமு முடிசிலா கராமுகை வேலா

பாதாச திருவமுனாதார அமைபாலா

(ஓம்)

போடுமித்தானது தானே காதலாய்துது செய்வேனேமீதில்

மாறுப வாகுப வேனே தயவா என்னையானே

(ஓம்)

கதியருள் விலாசனே கதிர்வேலா எனசனே

துதி முருகேசனே சதுர் சுருதி வாரானே

(ஓம்)

(இராகம்—மத்தியமாவதி.)

செவ வெலுமகூதர

நமோ நமோ

திரி

யார்புகை புதல்வா

நமோ நமோ

ஓம்

செளவெனுமகூதர

நமோ நமோ

சிவ

சரவண பவனே

நமோ நமோ

ஓம்

கந்தாய நமவே

நமோ நமோ

ஓம்

கயமுக துணைவா

நமோ நமோ

ஓம்

சந்தன புளகிகா

நமோ நமோ

ஓம்

சண்டிகா ஹரே

நமோ நமோ

ஓம்

பாபிசம சுருபா

நமோ நமோ

ஓம்

பாலநேத்திரவ தாரா

நமோ நமோ

ஓம்

திரிபுர தசனு

நமோ நமோ

ஓம்

சிகி வாகனுபு

நமோ நமோ

ஓம்

சமரச குணகா

நமோ நமோ

ஓம்

சத்தி காரயா

நமோ நமோ

ஓம்

சேசவன் மருகா

நமோ நமோ

ஓம்

கிருத்திக ஓறுவே

நமோ நமோ

ஓம்

கோசனுட் பொருளே

நமோ நமோ

ஓம்

சூகாய நாஹரே

நமோ நமோ

ஓம்

துவிதடா புபா

நமோ நமோ

ஓம்

சுபிரமணியாயா

நமோ நமோ

ஓம்

துவிதத்திராயா

நமோ நமோ

ஓம்

கொழி பொருள் குமார

நமோ நமோ

ஓம்

சதுர்மறைப் பொருளே

நமோ நமோ

ஓம்

சங்கரனருள் சுதா

நமோ நமோ

ஓம்

கத்திர் சீவன் தமிழுக்கு
கருணைப் பிரகாசனை

நமோ நமோ
நமோ நமோ

ஓம்

உயிரெழுத்து சந்திர்த்தனம்
முற்றிற்று.

கத்திரேற் கவிராயர் பாடிய வேறு கீர்த்தனம்.
சுப்பிரமணியர் பேரில் பாடியது.

(குராகம்--தேசிக தேடி.)

பல்லவி.

கந்தா நீதான் வந்தன் மீதில்
கருணை செய்யுந்திருப்ப தேது

அறுபல்லவி.

வந்தன்குல தெய்வம் நீயே
எது பரா முசுந் சொல்லாயே

எத்தலத்தினி லுனையனி வருளுள
முத்தனத்துதி புரிவனிகை இரு
கைத்தலத்தினி மலரொடு துதிசெய
சித்தியைத் தருமுத்தனை சுவகிரி

(கந்தா)

சரணம்.

சுத்திசில னிருவர் கூடி
சடமெடுத்து விளையாடி
சுற்றிக் கிரிந்நுன்கை நாடி
துதி செய்து தமிழைப் பாடி

சுத்த வஸ்துவே எனனை திருபுகர்
நித்த நித்தமே துதிசெய பொன்னுட்

சித்தமெத்தலை மெல்லது சரியல

சுத்தி முத்தன் வள்ளிவ குருபு (கந்தா)

ஆசா பாசமே பொல்லது

அதை விடவே உலகமேது

பாசத்தில் சிக்கிப் போது

பரமனுண்ணை வைவிடலாகாது

பத்த சித்தங்களை உலகத்தனிலே

நித்த மெத்தலை சூரிவர்களுள் மனம்

பத்தி சுத்திபதிவர் அவர்களை

சுத்தி சுத்தியே விழுவதிலேன் பவன் (கந்தா)

பதி முடிதும் புரட்சிக்காரா

பரமனுமையின் குமாரா

கதர்வேலன் கனிக் குதாரா

கருணைக் கண்ணி ஒலே பாரா

சுத்தி பத்தியினுலகம் ததனிலே

சுத்த பத்த மொடுபணி பவர்க்கா

நித்த மெத்தலை மகிழ்வுற நிலை பதி

சித்தம் வைத்தருள் புரிநருக்கேன் சிவ (கந்தா)

2-வது கீர்த்தனம் இராகம்.

பல்லவி.

சற்றே கண்ணிலே பாருந் தபவுசெய்து

சற்றே கண்ணிலே பாருந்

அறுபல்லவி.

சற்றே கண்ணிலே பாருந் தாய்தர்கை குருமெய்வ

பத்தியும் விஸ்வாசம் மனதிலன்பு

வைத்துந் தனருள்மேகம் பெற்றன னுல

கத்தினில் பிரகாசம் உனதுடைப

சித்தமுஞ் சந்தேகாஷ்த்துடனே என்மேல்

(சற்றே)

சுஹர்மறைப்புகழ் குஞ்சாமியென்றுன திரு

பதமலர் தனைநாடி பரிமள

புதுமலர் தனைச்சூடி பகலேராய்

துதி செய்து தமிழ்ப்பாடி நினைத்தபொரு

ளதுவுமே கைகூடி இயந்தனனிப்போ

(சற்றேற)

ஜெகத்திப்பிர காசிதத் தமிழ் சொலி உனதிட

மருத்துவ பாக்கிபாதி மகிமைதனை

நினைத்திட தமிழோடு துதித்ததனி

வகத்தினிலுனை யாதி வஸ்துவென்றனை

சுகத்துள் பாஞ்சோதி என்றன னன்பாய்

(சற்றேற)

சந்திரவதனி யுமைதந்த பாலனை சிவ

கந்தனை என்மீது தயவில்லா

தெத்த விதமென்றோது கதிர்வேலன்

பைந்தமி முனை விடாது நினைக்கமிக

சந்தோஷ மாயிப்போ மனமகிழ்ந்து

(சற்றேற)

முற்றிற்று

பேரூர் சுயம்புலிங்க ஈஸ்வரர் பேரில் கதிர்வேற்
கவிராயர் பாடிய

திருப்புகழ்.

—o—o—o—

சீதள! கெந்தம் புனைந்த கொங்கையை
முநிவள் சொஞ்சம் திரந்துகொண்டகி
தேசி பொருந்துங் குளிர்ந்த சந்திர முகமாயம்
தேடுவள்! வஞ்சங் கலந்து ரஞ்சித
மாமொழி இன்பம் பகர்ந்து கொஞ்சிய
சேலையில் கண்கொண்டெரிந்து பஞ்சணை தரில்மேனி
மாதள இன்பம் புரிந்த மங்கையர்
போலவே நெஞ்சம் கனிந்தலைந்துர
வாவிரகர்த்தர் தினங்கு வஞ்சையர் வலையாலே
மாமதி யந்தர் திரங்களுங்கன
மேன்மை இழந்துந் தியங்கி சஞ்சல
வாரியில் அங்கம் கிடந்து லுன்பமே யடையாமல்
மேதினி எங்கும் புகழ்ந்த கந்தனை
மீதய வின்பஞ் சிறந்த பைர்தமிழ்
மேனமும் பண்புகர்து தந்தனை எனையாளே
விசு சுகந்தம் மிகுந்த கங்கைகள்
குழுவரை யந்தர்துடங்கி பைர்புனம்
மேனி யனந்தர் புனர்த திண்புய குமரேசா
தாதிமி ஜெந்தந்தனாந்த ஐந்தரி
தாகிட தொந்தம் ஜெணுந்த கந்தமி
தாதயவென்றும் பொனம்பலத்திலில் வினையாடி
தானுவெலிங்கம் சுயம்பு தங்கிய
வேள்வியிலங்குங் குழந்தை நிற்பத
தாமரை தஞ்சம் புகுந்தனென்கதி முருகோனே

2—வது.

வாரியெடுத்த அணைந்திடு வஞ்சிய

ரேவல் நடத்தி இருந்து இணங்கியர்
மாயவிதத்தை புரிந்து வணங்கிய

வெகுபேர்கள்

வாச நிறைத்து குளிர்த்திடு சந்தன
வாடை புகட்டி துமிர்ந்திடு கொங்கையர்

வாசல் மனைக்குள் ஞமுன்று சிணிங்கியர்
சுரமதிக்குள் முகந்தனில் மஞ்சளை

சிலபேர்கள்

புசி மினுக்கிப் பஞ்சிக வம்பிகள்
சுனர் நடத்தை மிகுந்திடு லண்டிகள்

வெராலும்

சுசர் பதத்தை மறந்திடுங் கொண்டிகள்

ஆசைநொதித்து மகிழ்ந்தமும் முண்டைகள்
சுரல் இறைச்சி கலந்திடு தொண்டிகள்

ஞறவாமோ

பா ரிலுணக்கி என்று மனந்தனில்

ஆவல் மிகுத்துமே தங்கிய பைந்தமிழ்
பாடிப் பகரறிவுத்துதி இன்பமே

யருள்வாயே

பாயிபதம் பெய்தி தந்தி முகங்களை

யோனை வனக்குற வஞ்சி செழுந்தன

பாரமதிட்புய முங்காரமுப்பட

யனைவோனை

மேரவனத்திரு செங்கையர் செங்கணர்

நாமகளுக்கிறை வன்புசழ் செங்கதிர்

வேலனெனுஞ் சொலும் அரும்பொருளின்கித குமரேசா
வீசு மலர்ப்புயல் தங்கி நெருங்கிய

வாசமகில் புனையிங் களப மகிழ்

வேள்விபனற் பதி என்று வளர்ந்துறை

முருகோனே

தானத்தத் தத்தத்தத் தானத்தத் தத்தத்தத் தானத்தத்தத்
தான தான தான தான தான தான தனன தனன தனன

பூரணத்தை யுட்கருத்தின் னோடுவைத்திருக்குமுத்தர்
சேகரத்தின் மெய்க்குருக்க ளாரெழுத்தை
யுச்சரித்து புழ்ச்சி சொலும் புனிதர்
தமக்கருளுங் கடவுள் சுகத்திலுயர்ந்த தவநினைப்பு

[தொண்டரது

போகவெளி யூடுமலர் பூவின்மிசை யாடுகிற
தாளுடைய புத்திரரும் வாரி

ஞாபதம் நிச்சையிற் செப்திமையை தவிற்க னத்தும்
வானவர்க்கிறக்க முத்து நீர்முதச்சடையிற் வைதர
துடர்ச்சி யினின்றனது நூதனக்கண் ணுயர்ந்த பொறி
யனைச் சொல வந்துருவ பெடுத்துயர் கந்தனனு

சூகமு மலாதவடி வானபர ஞான சிவ
தேசிக சிரோன்மணி புதுகனகு வனையாதி

பூனெழிற் பொருத்த சத்தி வேலனைத்துதித்த
கேனை பிடித்தடைத்த புலைதொழிற் மிஞ்சுதிர
வறக்கியுடன் பெரிய மலைக்குகையின் பெரடிய
விடுத்த கமங்கண்மிசை போரதனிலே வலிய

சேவன் முதல் ளானபல சூடிய குமாரனுயர்
பொற்புடையதான மயிலேறி விளையாடும்

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

